

Vietējā spēkbarība — rapša sēklas

Mūsu republikā samazinājušās spēkbarības iegādes iespējas. Šāda situācija prasa pievērst pastiprinātu uzmanību dažādu spēkbarības komponentu audzēšanai. Viena no šādām iespējām varētu būt rapša sēklu izmantošana lopbarībā.

Rapša sēklu kilograma barības vērtība vidēji atbilst 1.6 — 1.7 barības vienībām ar augstu sagremojamā proteīna saturu (atkarība no šķirnes), kuras sastāvā augsts nealzvietojamo aminoskābju (īpaši lizīna, metionīna, triptofāna u. c.) ipatsvars. Rapša sēklās ir ap 40 — 46 procenti augu ellas ar dzīvniekiem vajadzīgajām nepiesātinājamām taukskābēm. Tādējādi rapša sēklu milti lieti noder ikkatrā spēkbarībā.

Lopbarībā izmantotāmi kā rapša sēklu milti, tā arī ella, ellas ieguves atliekumi — rapši, spraukumi un fostatīdi (taukiem līdzīgas vielas). Vairums

rapša šķirņu sēklu satur noteiktu daudzumu dzīvnieku veselībai nelabvēlīgo glikozinolātu un erukskābi, tādēļ nepieciešams ievērot izēdināšanas devas.

Latvijas Lopkopības un veterinārijas zinātniskās pētniecības institūtā nošķaidrota rapša sēklu miltu labvēlīgākās devas liellopu produktivitātes palielināšanai.

Izēdināšanai paredzētās rapša sēklas jāsamal, ļoti labi samalās kopā ar graudiem, ņemot 100 vai 150 kg rapša sēklu un 900 vai 850 kg graudu.

RAPSA SĒKLU MILTI galda skābekļa ietekmē samērā ātri oksidējas, tādēļ ziemā malumu var sagatavot līdz 30 dienām, bet vasarā ne ilgāk par 5 — 10 dienām, kaut gan jāteic, ka ganību periodā rapša sēklu miltu izēdināna vispār nav lietderīga.

Slaucamajām govīm tie izēdināmi atkarībā no izslaukuma un rapša kvalitātes pa 200 — 500 gramiem, cietstāvošām — pa

150 — 200 g un nobarojamiem jaunlopiem — 200 — 300 g dienā.

Lopbarības milti ar 10 procentu rapša piedevu attiecīgi izēdināmi nobarojamiem jaunlopiem 2 — 3 kilogrami, slaucamajām govīm — 2 — 5 kilogrami dienā. Šīs devas dodamas ne retāk kā divās ēdināšanas reizēs.

Rapša sēklu miltu izēdināšana sākas ar 50 gramiem dienā, devu pastāvīgi palielinot, līdz septītajā dienā dod visu paredzēto miltu daudzumu. Devas stingri normējam, nav jācenšas tās pārsniegt.

RAPSA ELLU izmanto telu ēdināšanā piena aizstāties, var aizvietot 220 kilogramu pilnpiena katru telnu izaudzēšanai.

RAPSA FOSTATĪDUS pievienojot barībai, tiek labvēlīgi ietekmēti dzīvnieku produktivitāte un vielmaiņas norises to organismā. Izēdina kopā ar spēkbarību, kā arī ietilpinot mitro maisījumu sastāvā. Tāpat jāuzsāk ar devām, kas nepārsniedz 20 gramus dienā, pakāpeniski pieradinot un devu palielinot.

RAPSA SPRAUKUMI arī ir biakusprodukts, iegūstot ellu no rapša sēklām, viena kilograma ha-

ribas vērtība atbilst vienai barības vienībai un satur 318 g sagremojamā proteīna. Tādēļ rapša spraukumu iekļaušana slaucamo govju un nobarojamo jaunlopu barības devās uzlabo to sabalansētību, kā rezultātā palielinās barības izmantojamība un dzīvnieku produktivitāte. Lai izvairītos no nevēlamās glikozinolātu un erukskābes iedarbības, jāievēro, ka slaucamām govīm drīkst izēdināt ne vairāk par 500 g dienā, nobarojamiem jaunlopiem — 300 g dienā. Tāpat jāievēro pakāpeniska pieradināšana pie šīs barības.

Rapša sēklu izēdināšanā pētījumi izdarīti Jaunpils lopkopības izmēģinājumu stacijā un gūti ļoti rezultāti, ievērojot visus izēdināšanas noteikumus, govju un jaunoļu veselības stāvoklis nepasliktinājās, bet produktivitāte paaugstinājās.

Jāpiebilst, ka rapša sēklu miltu izmantošanā pozitīva pieredze ir arī mūsu agrofirmā.

Pēc biletēna «Padomju Latvijas Lauksaimniecība» 1990. gada 4. numura materiālu sagatavoja

V. Rutkovska

Mans vārds

(1. turpinājums.)

7. VII. ALDA — cēlies no lietuviešu vārda Aldona (skanēt, saukt); Latvijā «dzimis» 20. gadsimta sākumā Rīgā, pirmoreiz — 1928. gada kalendārā, izplatīts visā Latvijā.

MARUTA — vārda Marija (ebrejišķi — rūgtā, tāda, kas atraida) variācija. Latvijā par tā lietošanu pirmoreiz ziņas atrodamas 18. gadsimtā Zemgalē, ievietots 1895. gada kalendārā, tagad izplatīts.

8. VII. ANTRA — lietuviski nozīmē otra. So vārdu sāka lietot Zemgalē 20. gadsimta pirmajā ceturksnī, Latvijas kalendārā pirmoreiz parādījās 1928. gadā.

ADELE un **ADA** ir saīsinātas formas no vārda Adelheide, kas senaugšvācu valodā nozīmēja dižcilība + kārtā. Latvijā abi šie vārdi ieviesās 19. gadsimta beigās, Adele — Latgalē, Ada — Vidzemē. Tomēr jāteic, ka kalendārā pirmā tika Adele — 1891. gadā, kamēr Ada — tikai 1915. gadā.

9. VII. ZAIGA — latviešu vārds, kas paskaidrojums neprasa, tā sinonīms — Mirdza, tas konstatēts vispirms Rīgā 20. gadsimta sākumā, kalendārā — 1925. gadā.

ASNE — domājams, radies kā saīsināta forma no Asnates — Raina luga «Jāzeps nu vīna brāļi» varones — ēģiptietes vārda. Sākotnēji darīnāts Rīgā, kalendārā 1938. gadā, tomēr ļoti reti lietots vārds.

10. VII. LIJA — izveidojies kā saīsinājums no personvārdiem ar izskanulija, kalendārā kā patstāvīgs vārds parādījies 1927. gadā.

OLĪVIJA — latīņu vārds kas nozīmē olīvkoks, vārds

radies Rīgā 19. gadsimta beigās, tomēr kalendārā vietu iekarojis pavisam nesen — 1964. gadā.

11. VII. LEONORA ir tā pati Eleonora, tikai nostrupināta, grieķiski tā nozīmē — zeltotāja, līdzjutīgā, bet ebrejišķi — Dievs + gaismā, salīdzinoši sens. Zemgalē jau 18. gadsimta otrajā pusē lietots vārds, kas kalendārā parādījies 1767. gadā.

12. VII. INDRĪKIS — latviskā forma no vācu vārda Heinrihs, kas nozīmē māja + valdnieks, nākamajā nedēļā viens no vecākajiem vārdiem — lietots jau 16. gadsimta beigās, vispirms Vidzemē, kalendārā — 1767. gadā.

INTS ir vārda Indriķis pārveidojums un saīsinājums, arī «vidzemnieks» kopš 18. gadsimta otrā ceturksņa, bet kalendārā vietu iekarojis tikai 1901. gadā.

13. VII. MARGARĪTA, latviskoti MARGRIETA, cēlies no latīņu — grieķu vārda pērle. Vārdu Margarita Vidzemē pazina jau 13. gadsimtā, kaut gan kalendārā tas esot parādījies tikai 1944. gadā. Toties Margrieta, kas sāks lietot Kurzemē 17. gadsimta beigās, kalendārā vietu atradis krievi agrāk — 1817. gadā.

14. VII. OSKARS — anglosakšu saliktenis, kas nozīmē Dievs + šķēps. Vidzemē lietots jau 19. gadsimta pirmajā pusē, kalendārā kopš 1892. gada.

RITVARS — šis latviešu saliktais vārds kalendārā atrodams kopš 1910. gada, tas sākotnēji izmanto Rīgā.

(Turpinājums sekos.)

10. jūlijs — Septiņu brāļu diena

Pēc sena latviešu kalendāra tas mēnesis, kuru mēs tagad saucam par jūliju, tika dēvēts par siena mēnesi. Bet sienam, kā zināms, valadzīgs labs, tas ir, saulains laiks. Tāpēc ir ļoti daudz tautas novērojumu par pazīmēm, kas liecina, ka gaidāms «sliktis» — lietais laiks. To noteica gan pēc saules, gan mēness un zvaigznēm, pēc vēja, mākoniem, gaisa mitruma, spiediena, temperatūras un citām pazīmēm. Zinātāji stāsta, ka šādi

laika pareģojumi piepildoties par 70 — 80 procentiem.

Viens no tādiem tautas ticējumiem, kura izcelšanās sen valrs nav zināma, ir šāds: ja 10. jūlijā — Septiņu brāļu dienā — līs, tad līs septiņas nedēļas. Nu ko, pavērosim, vai šogad tas piepildīsies. Pēc ilggadējiem vidējiem novērojumiem spriežot, šis tāpat Latvijā ir vislieltākās nedēļas gadā. Tāpēc siena plauja iāker katrs saulains brīsninš.

Dabas aptieka

«Katrai slimībai un katrai kaitēi aug pašu zemē vislabākā attiecīgā zāle.» teicis sava laika slavenais ārsts un zinātnieks Paracelsus. Vai jūs pazīstat augus, kas nāks talkā jūsu veselībai, ja vien pašiem būsīms slinki tos laikus savākt?

Jūlijā vācami: asinszāle, kosu, mazā mārsīla, māteres, raudenu, struteni, trejdaivu sunīšu, maura sūrenes, vērmelu, trejkrāsu un lauka vijolišu, zakpēdīnu laksti: celteku, māļlēpiu, nātru, dibarmētru.

puplakšu lapas; biškreslīnu, dzelteno kakpēdīnu, klingerīšu, smaržīgo kumelišu, liepu, rudzupuķu ziedi; pelašķu laksti un ziedi; aveņu un melnenu ogas; ķimeņu sēklas...

Pastāstīsim par dažiem no šiem augiem, izmantojot 1939. gadā Rīgā izdoto grāmatu «Veselīgākās zāļu tējas».

Biškreslīni pazīstami kā drošs līdzeklis pret zarnu parazītiem.

Kakpēdīnu tēja ir pirmais tautas medicīnas li-

dzeklis akūtas saindēšanās gadījumos.

Klingerīšu tēju iesaka dzert sīvietēm organisma atšārņošanai. Klingerīšu ziede aptur strutošanas procesus brūcēs, ēdēs, sausītos.

Kosu tēja iādzē pēc pārciestas angīnas un citām kakla slimībām, lai iztīrītu no organisma baktērijas.

Kumelišu tējai piemīt «abpusgriezīga zobena» īpašības: vāja tēja veicina vēdera izēju, bet stipra — palīdz pret caureju, Kumelītes lietojamas kā nomierinošs līdzeklis pret visām zarnu trakta slimībām. Pelašķi ir nealzvieto-

jams līdzeklis sārnū izvadīšanai no organisma. Pelašķu kompreses (bet vēl labāk — svaigas, saspiestas pelašķu lapas) palīdzēs pret ādas izsitumiem.

Pīparmētu tēju lieto kā zarnu darbību regulējošu līdzekli.

Strutenes sula iznēdē kārpas, varzācis. Šī auga tēja regulē zarnu darbību, veicina vēdera izēju.

Sūrenes tēju iesaka sīvietēm pret «baltaļiem ziediem».

Vērmelns veicina vielmaiņu, regulē žultsrašīna darbību. Vērmelu tēja noder pret neiralģiskām sāpēm, melanholiju, histēriju.

VIKTORS KAZAKS

Vēsture un legendas

DAUGAVPILS CIETOKSNIS

(2. turpinājums.)

1812. gada pavasarī upes kreisajā krastā bija uzbūvēti lauku profila tilta nocietinājumi. Tos veidoja divi bastioni un divi pusbastioni, kuros bija uzstādīti 16 lielgabali. Kas atliecas uz cietokšņa galveno daļu, tad tur, pēc ģenerālpilāna, kā vienā no ziņojumiem norādīja Hekelis 1812. gada 12. martā, bija paveikta vairāk nekā puse no tiem plašajiem darbiem, kas bija paredzēti, tāpēc galveno daļu nebija iespējams tajā gadā sagatavot aizsardzībai.

Tomēr, lai gan nocietinājumi tilta priekšā

bija uzbūvēti tikai no zemes, bet cietokšņa galvenajā daļā vienīgi dažviet bija paspēts uzburt galvenā vaļņa pamatu, 1811. gada 14. jūlijā cietokšnim piešķīra pirmās klases cietokšņa godu.

Tā kā tajā laikā jau bija skaidrs, ka sākoties karam ar Napoleonu, Dinaburgas cietokšnis netiks pabeigts, tad pieņēma lēmumu nostiprināt nocietinājumus tilta priekšā no upes ar papildvalni.

Krievija gatavojās karam ar frančiem. Dinaburgā tika izveidoti lieli pārtikas un munīcijas krājumi 1. Rietumu armijas apgādei.

1812. gada maijā franči koncentrēja pie Vislas sešsimttūkstoš vīru lielu armiju.

Ievērojot draudošo stāvokli, kara ministrs iesniedza cāram speciālu ziņojumu, kurā ierosināja apstiprināt būvējamo cietokšņu komandantu pienākumus. Ar parakstu: «Lai tā ir. Aleksandrs!» tika apstiprināti šāda satura pienākumi: «1. Par aizsardzību atbild ar dzīvību un godu. Zināt pilnīgi visus iedzīvotājus cietokšnī un tam apkārtnē, viņu mantas stāvokli, uzvedību un domāšanas veidu. 3. Saņemt pilnīgas ziņas par visādiem notikumiem, ne tikai acīm redzamiem, bet arī slepeniem un tīšiem. 4. Uz rietumu robežām visiem cietokšņiem jābūt kara stāvokli. Komandanti vada civilo policiju. Bet blokādes laikā komandanti pilnvaroti pat valdītīgām personām.»

1812. gada 12. jūnijā naktī Napoleona armija iebruka Krievijā. Skaitliski pārākā pretinieka karaspēka spiediena rezultātā 1. un 2.

Rietumu armija sāka atkāpties, lai vēlāk savienotos. 1. Rietumu armiju vadīja Barklajs de Tollī (120 tūkstoši cilvēku), 2. armiju — Bagratjans (40 tūkstoši cilvēku).

Napoleons virzījās uz Maskavu. Lai no drošinātos pret triecienu flangā no Pēterburgas puses un pats apdraudētu krievu pulku labo spārnū, viņš sūtīja maršala Makdonalda vadīto 10. korpusu Rīgas virzienā un maršala Udino vadīto 2. korpusu Viļkomiras (Ukmerģes) — Dinaburgas virzienā.

1. Rietumu armijas atkāpšanās uz Drīsas nocietināto rajonu pavēra ienaidniekam ceļu uz aizsardzībai nesagatavoto Dinaburgu.

Kaut arī nocietinājumu būve nebija pabeigta, kara padome 28. jūnijā pieņēma lēmumu cietokšni bez kaujas neatdot, jo vairāk tāpēc, ka no iespējamā aplenkuma puses tas izskatījās daudz iespaidīgāks, nekā bija īstenībā. Cietniecība tika pārtraukta, bastioni gatavojās kaujai. Gadījumā, ja tos ieņemtu pretinieks, kara padome pieņēma lēmumu: «Visus kroņa tpašumus, kas varētu kalpot ienaidniekam, izvest no Dinaburgas drošās vietās, bet ko ātrumā vai zemnieku zirgu trūkuma dēļ izvest nebūs iespējams, to degošs mantas sadedzināt, bet dzelztes mantas ierakt bedrēs.»

1. jūlijā pie Jeruzalemes slobodas un Kalkūnu augstienē, kas atradās Daugavas otrajā krastā, parādījās maršala Udino karaspēks, kurā bija 32 tūkstoši kājnieku un 2,4 tūkstoši

kavalēristu. Tie vairāk nekā desmit reizes pārsniedza cietokšņa aizstāvju spēkus.

Visu dienu maršala Udino karaspēks nesekmīgi pūlējās ieņemt tilta nocietinājumus, taču katru reizi tos atsita atpakaļ krievu vienības uguns. Vienību komandēja ģenerālmajors Ulanovs. Pēc vakaru franči atgriezās sākuma pozīcijās.

Veselas trīs dienas ienaidnieka uzbrukumi nocietinājumiem tilta priekšā bija nesekmīgi, un franču armija nespēja pavirzīties uz priekšu.

Krievu karavīri, pirmām kārtām artilēristi, rīkojās droši un pašāizliedzīgi, cīnījās varoņīgi un savstarpēji saskaņoti. Ar veiklajiem manevriem un precīzo šaušanu tie radīja iespaidu, ka lielgabalu skaits pieaudzis.

Zaudējies daudz cilvēku, redzēdams, ka pūlīņi ieņem cietokšni ir neauglīgi un saņēmis Napoleona pavēli atkāpties, maršals Udino 4. jūlijā naktī atvilka savu karaspēku no Dinaburgas un gar Daugavas kreiso krastu uz augšu pret straumi devās uz Drīsu.

To izmantojot, neliela krievu armijas «mednieku vienība» (brīvprātīgie) sāka sekot franču korpusa astei un pie Kalkūnu sādžas saņēma gūstā 80 Napoleona karavīrus. Tie bija pirmie karagūstekņi, kuri tika saņemti gūstā tik lielā skaitā.

(Turpinājums sekos.)

Agrofirmas sportisti nesnauž

STARP DAUGAVU UN GAUJU

13. maijā agrofirmas 24 garo gabalu skrējēji piedalījās 20 kilometru tautas skrējienā «Daugava Gauja» ar startu Vecākos un finišu Carnikavā. Mūsu komandas dalības maksa šoreiz bija 115 rubli. Paldies Riebiņu pagasta izpilddomībai, kas pārskatīja nepieciešamo naudas summu. Pateicoties tai, skrējiena dalībniekiem pēc finiša bija pusdienas un par pieminu palika dalībnieka numurs, kā arī varēja nomazgāties pirtī vai dušā.

Pavisam šajā skrējienā piedalījās apmēram 800 cilvēku — no 12 līdz 60 gadu vecumam. No Preiļu rajona gan vairāk neviena nerodējām. Pamatā distancē veda pa mežu, apmēram 6 kilometrus skrējām gar jūru.

Visātrāk 20 kilometrus veica Jānis Mičulis no Cēsim. No mūsu komandas labākais bija Leonīds Valdons. Viņš distanci veica 80.09 minūtēs un kopvērtējumā bija 29., bet savā vecuma grupā — 21. Tikai 5 minūtes no viņa atpalika viņa au-

Rajona čempions augstlēcšanā V. Meluškāns.

dzeknis Valērijs Trifonovs, kurš savā vecuma grupā izcīnīja 3 vietu. Nākamie mūsu gargabalnieki, kurus vērts atzīmēt, bija V. Golubevs, I. Grigālis, I. Meluškāns, G. Kovalkovs, V. Timošenko, V. Rublovs, I. Ludāns, J. Tučs, A. Poplavskis. Jāatzīmē, ka distancē bija pa spēkam arī visiem pārējiem gan jaunākajiem, gan vecākajiem agrofirmas fizikultūriešiem.

Nākamais lielākais skrējienā, kurā gribam piedalīties, būs Tautasdziesmas maratons Tas, kā vienmēr, notiks oktobrī Bikernieku sporta kompleksā. Distances garums — atkarībā no dalībnieku spēlēm: no 5 kilometriem (viens aplis) līdz pilnam maratonam — 42 kilometri (astoni apli). Tā kā dalībnieku pieteikumi un dalības maksa jāiesniedz jau mēnesi iepriekš, lūdz visiem, kuri vēlas piedalīties, pazinot par to laikus.

VIEGLATLETIKA TEICAMI

9. un 10. jūnijā Preiļu 2. vidusskolas restaurētajā stadionā notika LSB «Vārpa» Preiļu rajona sacensības vieglatlētikā — pēdējās svarīgākās šīs biedrības 1990. gadā rīkotās sacīkstes.

Galvena tiesneša Pētera Skutela vadībā sacensības ritēja spraigi un organizēti. Katrai komandai ieskaitīja 15 labākos rezultātus un vienu ieskaiti 4x100 metru stafetē vīriešiem vai sievietēm.

Lodes grūšanā un diska mešanā pirmo vietu izcīnīja mūsu dispečerdienesta darbiniece Zoja Piskunova. Par rajona čempionu 200 metru distancē (24,2 sek.) un trīssollēcšanā (13,21 m) kļuva Arnolds Smeiksts. Jāzepam Sņepstam — otrā vieta šķēpa mešanā (56,36 m). Romānam Petrovam — trešā vieta šķēpa mešanā (55 m) un lodes grūšanā (11,58 m). Par rajona čempionu augstlēcšanā (1,80 m) kļuva Voldemārs Meluškāns.

Vieglatlētikā katrā komandā dīkstēja startēt viens skolēns, kura vecāki strādā kopsaimniecībā. Mūsu komandā tā bija Māriete Belousova. Viņa 800 metru distancē (2 min, 38,2 sek.) un 1500 metru distancē (5 min, 29,8 sek.) uzvarēja visas savas konkurentes.

Kaut gan mūsu spēcīgākais skrējējs — gargabalnieks Leonīds Valdons šajās sacensībās nepiedalījās, jo šajā laikā rajona izlases komandas sastāvā skrēja maratonu Rīga — Ogre, komandai tomēr ieskaitīja viņa pagājušā gada skrējienā rezultātus: 800 metros (2 min, 6 sek.

— 455 punkti), 1500 metros (4 min, 20 sek. — 435 punkti) un 5000 metros (17 min, 20, sek. — 304 punkti).

Skaistu uzvaru astonu komandu konkurencē izcīnīja mūsu sprinteri — Jāzeps Sņepsts, Ilmārs un Voldemārs Meluškāni un Arnolds Smeiksts 4x100 metru stafetē ar rezultātu — 48,5 sekundes.

Vēl sacensībās piedalījās un vajadzīgos punktus ieskaitīja guva Igors Grigālis, Aleksandrs Poplavskis, Romāns Vasilecs un Aivars Zūgris. Vieglatlētikā veterānu spartakiādē sekmīgi startēja Boleslavs Kivlenieks. Viņš 60 metru, 1000 metru distancēs un augstlēcšanā iekļuva apbalvoto skaitā.

Līdz ar to vieglatlētikā pirmajā grupā pirmajā vietā — agrofirmas «Sarkanais Oktobris» komanda (6338 punkti). Taču par galīgo 1990. gada uzvarētāju kopvērtējumā šajā grupā kļuva Līvānu EKKR, kas mūs apsteidza par 10 punktiem. Mūsu rezultāts varēja būt labāks, taču pietrūka viena sporta veida ieskaites, jo benzīna krīzes apstākļos mūsu sportisti nepiedalījās galda spēļu sacensībās; tāpēc ka tās notika Līvānos.

LABAIS KRASTS PRET KREISO KRASTU

Beigusies trīs maču sērija futbolā starp Feimankas labajā un kreisajā krastā dzīvojošajiem Riebiņu futbolistiem.

Pirmā spēle notika maija beigās. Ar 7:6 uzvarēja labais krasts. Apsteidzot notikumus, jāteic, ka tiešas izšķirā visu triju tikšanās likteni labā krasta komandas labā. Nākamās 2 spēles notika ik pēc divām nedēļām ceturtdienās, un abas beidzās neizšķirti — 7:7 un 4:4.

Divas spēles notika lietainā laikā, acīmredzot, tāpēc skatītāju bija pamaz. Toties tai reizē, kad spīdēja saulīte, līdzjutēju pulcīnš bija itin prāvs — ap 60. Spēles tiesnešu pienākumus labi veica A. Poplavskis, A. Beinārovičs un A. Popmans.

Labā krasta vārtu guvēji: G. Biriukovs — 8, G. Līnovs — 4, I. Grigālis — 3, A. Poplavskis — 2, V. Timošenko — 1. Visās spēlēs vārtus stabili sargāja V. Meluškāns. Aizsardzībā bija V. Golubevs, J. Sņepsts, J. Tučs, A. Svetkovs.

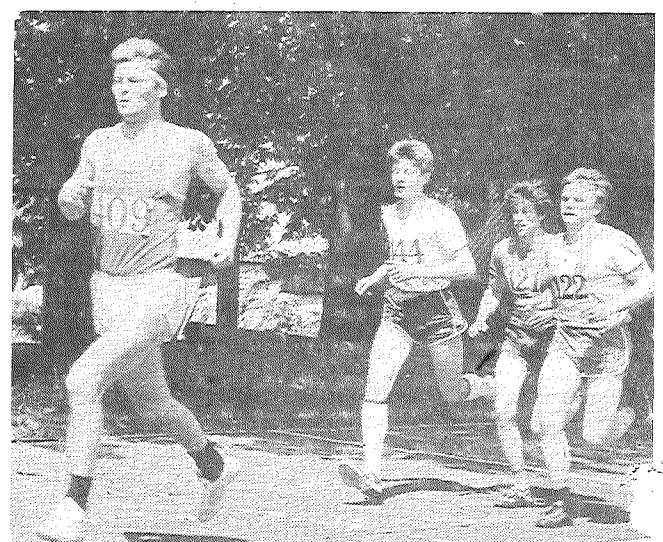
Kreisā krasta vārtu guvēji: A. Vasilevskis — 4, A. Popmans — 3, A. Mamedovs — 2, J. Kodors — 2, M. Gurbanovs, R. Vasilecs, L. Valdons, A. Go-

M. Belousova tālu aiz sevis atstājusi konkurentes.

Volejbola veterānu komanda: B. Kivlenieks, P. Vaivods, P. Skuteļis, J. Jefimovs, J. Belousovs, J. Belousova.

5 kilometru distancē — trīs no agrofirmas: A. Zūgris, I. Grigālis un R. Vasilecs.

rins, E. Ukstiņš, I. Rakičins — 1. Vārtus sargāja gan A. Tumašovs gan I. Rakičins. Aizsardzībā spēlēja R. Petrovs, A. Gačijalevs, V. Rublovs, I. Cvetkovs.

Pēc spēlēm futbolisti varēja izvēlēties nelielus suvenīrus. Uzvarētāja — labā krasta komanda —

saņēma celojošo kausu. Jūlijā un augustā paredzēta Preiļu pilsētas kausa izcīņa futbolā. Pavisam pieteikušās 8 komandas. Pirmā tikšanās agrofirmas izlases komandai paredzēta 12. jūlijā ar Preiļu milicijas nodalas futbolistiem.

J. Belousova teksts, B. Kivlenieka foto

Uzvarētāji 4x100 m stafetē (no kreisās): V. Meluškāns, A. Smeiksts, I. Meluškāns un J. Sņepsts.

Distancē rajona čempions 200 metros A. Smeiksts.

Padomi saimniecēm

KRĀSAINĀIS KREMS
Lai torti izgreznotu ar krāsainu krēmu, vajadzīgas krāsvielas.

Dzeltenas krāsas krēmu iegūst, nemot vienādās attiecībās sviestu un burkānu masu. Šim nolūkam: vispirms burkānus apcep, līdz tie mīksti, tad sagrūz putrinā un izkāš caur marli.

Zaļu nokrāsu iegūst, pievienojot spinātu sulu. Brūns krāsu iegūst no kakao pulvera.

Sarkanu vai sārtu nokrāsu krēms iegūst no avenu, dzērvenu, ķiršu su-

las, kā arī no galda biešu novārījuma, kuras smalki sagriež, abei ar nedaudz skābinātu ūdeni, uzvāra un nokāš.

Oranžu krāsu rada sarkanā un dzeltenā krēma komponenti. Vēl oranžu nokrāsu var iegūt no apelsīnu mizīņu sulas.

Dabiskās krāsvielas gaismas un gaisa iedarbībā ātri bojājas, tāpēc tās jāglabā noslēgtā traukā vēsā vietā.

MIKLA

Miklu ielaucot, centieties nevis bērt miltus šķidrumā, bet otrādi: šķidrumu

ieliet miltos maisot, tad mīklā nebūs kunkulu.

Nelieciet mīklā daudz sodas — gatavie izstrādājumi iegūs ne visai patīkamu piegāršu.

Pirms mīklas mīcīšanas noteikti izsijāiet miltus caur sietu — bagātinātusies ar skābekli tie klūs irdieni, un mīkla iznāks čagana.

Ielaucot kārtaino mīklu, ielieciet to ledusskapī. Atdzesētā mīkla labi rullējas, nelip pie galda un nedrup.

Pārlikt izrullēto mīklu uz plātnes vai cepešpannā ir ērti, ja to sarullē ar mīklas veltni, bet pēc tam no veltna — pārrullē uz plātnes.

Kekss bus skaista dzeltenā krāsā, ja olu dzeltenumus iepriekšējā vakarā ieberz sāli un patur tos līdz rītam ledusskapī, bet pēc tam ielauc kekšā.

Kad cepat rauga mīklu ar aizdaru vai biskvītmīklu, centieties nedaudzī cepeškrāsnis durtinas — mīkla var tāpēc sakristies.

Gatavos miltu izstrādājumus neturiet ilgi cepešpannā vai uz plātnes — tie iegūst dzelzs smaržu.

Ja pīrāgs cepeškrāsnī no vienas puses sāk pīdegt, palieciet šajā pusē zem pannas blodinu ar ūdeni.

Redaktora v. i. L. LAUCE

LIDZJOTĪBAS

Pāragri izskan cilvēka mūžs...

Izsakām patiesu līdzjūtību Riebiņu sakaru nodalas pastniecei Larisai Kotļarovai sakarā ar VIRA traģisko nāvi. Agrofirmas «Sarkanais Oktobris» kolektīvs

Noriet saule, satumst āres. Sirdī salta bēda mīt. (A. Strautīnš)

Dzilās sēras dalām bēdu smagumu ar Larisu Kotļarovu sakarā ar VIRA pāragro nāvi.

Mājas kaļmini

Kino jūlijā

8. «Visus aiz restēm!»

1. un 2. sērija (Itālija).

9. «Dzīve turpinās» (Francija).

10. «Uz dzīves sliekšņa» (Norvēģija).

11. «Carmen» «Push-pak»», 1. un 2. sērija (Indija).

12. «Slaidis galēmais ar melnu kurpi» (Francija).

13. «Par daļajām dāmām!» (st. «Fora»).

15. «Carmen» horrendum» (Rīgas st.).

16. «Sliktākajā gadījumā es tev neko neteikšu» (Itālija).

17. «Kaļminene» (Francija).